

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJĒTIEŠI!

LENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta Nr. 52 (5901)

Ceturtdien, 1989. gada 4. maijā

Maksa 3 kap.

Pavasara svētkos

1. Maiju — Darbaļaužu starptautiskās solidaritātes dienu — pacilāti un liksmi aizvadīja arī mūsu rajona ļaudis.

28. aprīlī rajona kultūras namā uz 1. Maija svētkiem vēltito svinīgo sanākumi pulcējās pilsētas darba kolektīvu pārstāvji. Referātu nolasiņa Preiļu pilsētas izpildko-

mitejas priekšsēdētājs M. Agurjanovs. Pēc tam bija tikšanās ar PSRS tautas deputātu kandidātiem Daugavpils 700. teritoriālajā vēlēšanu apgabalā — Latvijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētāja vietnieku A. Čepāni un republikāniskās apvienības «Laukceltnieks» laboratorijas vadītāju I. Geidānu.

1. maijā Preiļos dzīvojamo namu mikrorajonos notika koncerti, kurus sniedza Vis-savienības skolēnu draudzības festivāla dalībnieki. (Par šo festivālu tuvāk pastāstīsim vienā no turpmākajiem laikraksta numuriem.)

1. Maija svētkiem vēltita svinīga sanākums un mītiņš notika Līvānos.

V. KRAUJA

Rajona iedzīvotāji!

Drīz noslēgsies PSRS tautas deputātu vēlēšanas. Sāksies ļoti atbildīgs jauns posms — Latvijas PSR tautas deputātu un vietējo tautas deputātu padomes vēlēšanas.

LKP Preiļu rajona komitejas birojs un rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja

Iespējamie kandidāti Latvijas PSR deputātu vēlēšanām

Iespējamie kandidāti rajona tautas deputātu padomes vēlēšanām

Anketu neiesūtīsim anonīmu, bet norādīsim:
1) darba kolektīvu, kurā strādā,
2) kādu sabiedrisko organizāciju pārstāv,

griežas pie darba kolektīviem, LTF atbalsta grupām, pie katra individuāli, lai noskaidrotu sabiedrisko domu par iespējamajām kandidatūrām Latvijas PSR deputātu un vietējo tautas deputātu padomju vēlēšanām.

Vēlams savas domas izteikt pēc sekojoša parauga:

3) vārds, uzvārds.
Anketu iesūtīt pēc adreses: Preiļi, Raiņa bulvāri 26—21.

J. SILICKA foto

MAZO SAIMNIECĪBU priekšrocības acīmredzamas — viss kolhozs kā uz delnas, iecirkņiem nevajag saskaņošanu ar centru, mazāk lietas pārbaudīšanas, vieglāk organizēt darbus. Toties rodas grūtības ar lielu kultūras un administratīvo kompleksu celšanu, tāpat ar lauksaimniecības gigantū būvi. Bet, varbūt, Latgalei tādi pārāk nav arī vajadzīgi.

Tāds mazas saimniecības modelis ir arī Dzeržinska kolhozs Smeleros. Lauku darbus te paveic ātri, saskaņoti. Arī šopavasara graudaugi masveidā tika iesēti līdz 26. aprīlim.

Ar sējmašīnām strādāja mehānizatori Nikodems Bricis, Jānis Skutelis, Aivars Gribusts, Leons Prikuļis. Kultivētāji spriegākajās dienās strādāja divās mainās. Starp labākajiem var minēt Jāni Ivdri, Romualdu Upenieku, Jāni Mičuli, Jāni Bricu, Jāni Pastaru, Jāni Babri. Centīgi bija arī augsnes šūcēji Antonijs Babris, Pēteris Skutelis.

Kolhozā uzskata, ka visi mehānizatori pavasara sējas laikā strādājuši labi.

ATTĒLA: viens no žaļākajiem mehānizatoriem pavasara sējā — Nikodems Bricis.

Laiks izvērza augstus kritērijus

LENINS presi salīdzināja ar sastatnēm, «kuras ceļ visapkārt jaunbūvei, kuras lezīmē celtnes kontūras, atvieglo satiksmi atsevišķu cēlāju starpā, palīdz tiem sadalīt darbu un pārredzēt vispārējos rezultātus, kas sasniegti organizētā darbā». Staļins presi uzskatīja par ieroci. Piekritīsiet — tās ir divas atšķirīgas pļejas: sastatnes vajadzīgas jaunceltnes veidošanai, bet ierocis paredzēts iznīcināšanai vai vismaz baļu iedziņāšanai cilvēku prātos.

Lenins preseī izvirzīja partijiskuma principu, taču to viņš nešķīra no cita principa — tautiskuma. Masām par visu jāzina un par visu jāprot pašām spriest, uz visu tām jāiet apzināti — uzskatīja Lenins. Bet Staļinam tautiskuma princips nozīmēja ar preses palīdzību pārvērst tautu par pūli, kas bez lieku un mazu «vadoņu» norādījumiem neko nebūtu spējīgs apjēgt.

Ilgi, ļoti ilgi mūsu preseī ir bijuši, lūk, šie divi orientieri. Protams, atklāti neviens to nedeklarēja, un vēl pavisam nesen kāda cīnījama biedra referātā izlasīju, ka partijas avīze esot sociālistiskās celtniecības ierocis. Jā, nav viegli atbrīvoties no stalnisma un stagnācijas gadu ideoloģiskajiem sārņiem, atgriezties pie Lenina izpratnes par presi. Un tomēr atgriešanās ir sākusies.

Pārbūve dzīvoņošas vēsmas lēnesusi ikvienas redakcijas darbā. Demokratizācijas attīstība, atklātības paplašināšanās, sabiedriskās domas arvien pilnīgāka atspoguļošana, balstoties uz

domu un viedokļu dažādību, sabiedriskā rosīguma pieaugums šodien krasī paaugstinājis cilvēku interesi par laikrakstiem un žurnāliem. To izjūtām arī mēs. Mūsu laikraksta vienreizējais metiens jau sasniedzis 14 690 eksemplārus lielu skaitu, ar katru dienu palielinās redakcijas pasta.

Šī gada pirmajos četros mēnešos esam saņēmuši gandrīz tikpat vēstuļu, cik visā pagājušajā gadā. Lielāko to daļu izmantojam laikrakstā. Gan rubrikā «Vēstule redakcijai», gan apkopojumā «Domas, viedokļi, vērtējumi», gan apskatos un citādā veidā. Arī tās vēstules, kuras nav publicētas, mums noderēja — nosakot laikraksta tematisko virzību, dodot ierosmi tā vai cita materiāla sagatavošanai.

Paldies visiem, kuri rajona avīzi uzskata par savu, kuri mums regulāri raksta, dalās savās pārdomās. Paldies visiem, kuri mūsu darbam devuši atzinīgu vērtējumu. Un paldies arī tiem, kuri izteikuši kritiku, nooelumu, norādījuši uz kļūdām. Tas liek mums dzīlāk analizēt savu darbu, neļauj ieslīgt pašapmierinātībā.

Mūsu redakcijas kolektīvs nebūt nav liels. Patlaban strādā piecī žurnālisti, kuri tieši nodarbojas ar materiālu sagatavošanu. Gandrīz pusgadu redakcijā nebija atbildīgā sekretāra, joprojām nav redaktora vietnieka laikraksta izdevumam latviešu valodā. Nereti liek sevi manīt arī kompetences trūkums, tāpēc gadās kļūdas, vienkāršota pļēja šodienas pretrunīgo sabiedrisko un politisko procesu izvērtējumā. Un vēl — mūžīgais laika deficīts, kas raksturīgs rajona laikraksta žurnālistiem un kas nedod iespēju iedziļināties un rūpīgi izpētīt problēmu. Tieši tāpēc arī turpmāk ceram uz lasītāju atbalstu, attiecīgo nozaru speciālistu ieinteresētību.

Pedēja pusgada laikā mēs lielāku uzmanību esam sākuši vēltīt kultūras dzīves aktualitātēm, vēstures jautājumiem, Latgales kultūrvēsturiskā mantojuma apguvei. Kā liecina vēstules, lasītāji to vērtē atzinīgi. Neesam aizmirsuši arī jauno, kas lenāk laukos. Arī turpmāk mēs paturēsim redzeslokā zemnieku saimniecību pirmos soļus, kolhozu un padomju saimniecību darba efektivitātes celšanas jautājumus. Mums ir nodoms

palielināt informācijas apjomu par notikumiem rajonā, nopietnāk pļevērties jaunatnes audzināšanas problemātikai, nacionālās skolas attīstības tendencēm.

«Bukse» ekonomiskā reforma, un «bukse» šī tematika arī mūsu laikrakstā. Par maz mēs atspoguļojam partijas organizāciju darbu, tautas deputātu darbību un vairākus citus jautājumus. Mēs ceram, ka aktīvāki beidzot kļūs mūsu partijas darbinieki (pirmās vēsmas, kā saka, jau manāmas), ka izpildkomiteju darbinieki un tautas deputāti būs atsaucīgi un droši izteiks savas domas rubrikā «Vietējās padomes un pārbūve», kuru plānojam atklāt laikrakstā tuvākajā laikā. Vārdu sakot, mēs esam par sadarbību, par savstarpēju ieinteresētību avīzes veidošanā.

Sodien ir atbildīgs laiks. Viss, kas patlaban notiek valstī, augstus kritērijus izvērza arī avīznieka darbā. Ja lietojam A. Agranovska vārdus, tad tagad patiešām labi raksta nevis tas, kas labi raksta, bet gan tas, kas labi domā. To apzināties arī mēs, rajona laikraksta žurnālisti.

CIENIJAMIE LASITĀJI!
REDAKCIJAS VĀRDA SVEICU JŪS
MŪSU KOPIGĀJOS SVĒTKOS —
PRESES DIENĀ! BŪSIM ARĪ
TURPMĀK KOPĀ. IESTĀJOTIES PAR
LABĀKU UN PILNVERTĪGĀKU DZĪVI.
PAR SAVA RAJONA UZPLAUKUMU!

Pēteris PIZELIS,
laikraksta «Lenina Karogs» redaktors

Tautas skaitīšanas provizoriskie rezultāti

PSRS Valsts statistikas komiteja izstrādājusi 1989. gada janvārī veiktās Vissavienības tautas skaitīšanas provizoriskos rezultātus.

Pēc Vissavienības tautas skaitīšanas datiem, Padomju Savienības iedzīvotāju skaits šā gada 12. janvārī bija 286 miljoni 717 tūkstoši cilvēku. Desmit gados, kas pagājuši pēc 1979. gada tautas skaitīšanas, mūsu ze-

mes iedzīvotāju skaits palielinājies par 24,3 miljoniem cilvēku jeb par 9,3 procentiem.

Salīdzinājumā ar 1979. gadu pilsētu iedzīvotāju skaits palielinājies par 25,2 miljoniem cilvēku, tai skaitā uz dabiskā pieau-

guma pamata — par 14,6 miljoniem, bet sakarā ar migrāciju un lauku apdzīvoto vietu pārvēidošanu par pilsētām — par 10,6 miljoniem cilvēku.

Sakarā ar migrācijas izraisīto aizplūdi un lauku apdzīvoto vietu pārvēidošanu par pilsētām lauku iedzīvotāju skaits samazinājies par 0,9 miljoniem cilvēku.

Vīriešu skaits sasniedz 135,5

miljonus, bet sieviešu — 151,2 miljonus cilvēku. Sieviešu skaits pārsniedz vīriešu skaitu, sākot ar 30 gadu vecumu, un to izraisījis vīriešu augstākais mirstības līmenis, bet vecākajos gadagājumos — arī lielle zaudējumi kara gados.

1989. gada sākumā mūsu zemē bija 2190 pilsētas. No tām 57 pilsētās bija vairāk nekā pus-

miljons iedzīvotāju, to skaitā 23 pilsētās — vairāk nekā miljons iedzīvotāju.

Pilnu PSRS Valsts statistikas komitejas ziņojumu par 1989. gada Vissavienības tautas skaitīšanas provizoriskajiem rezultātiem publicē laikraksti «Pravda», «Izvestija», «Sovetskaja Rossija», «Socialističeskaja industrija», «Seļskaja žizņ», «Ekonomičeskaja gazeta» un «Trud», kā arī republikāniskie laikraksti.

TASS

„Виновата пресса!“

Жили мы, забот не зная.
Культа не было.
Не реанулась пресса злая...
В том, что в моде долгостром.
И нормальных знаний в школе...

Es nedēļos
sev citu
lihteri...

5. maijs —
Preses diena

INĀKU kabinetā, Stādos priekšā.
Kabineta iesirmā saimnieka acīs
neviltota interese. Bet vēlāk
jautājums: «Kā, jūs vēl dzīva?»

Visus šos septiņpadsmit gadus atceros,
kā izrikojās (tad vēl Krāslavas
redakcijā) ar manu pirmo korespondenci.

Starp citu, tajos laikos (septiņdesmitajos
gados, astoņdesmito gadu sākumā)
pārmerīga jūsmošana par visu tika
uzskatīta pati par sevi saprotama.

Sodien man ir ļoti kauns par tām
agrīnajām publikācijām.
Lai plēdod man lasītāji, — jaunībai ir raksturīgs
maksimālisms, skaidrs baltā un melnā
redzējums, bez pustoņiem.

Ir pienācis laiks maksāt pēc rēķiniem.
Laiks, paldies dievam, kā nekad
labvēlīgs. It kā avīznieki būtu ieelpojuši
svalga gaisa maiku, it kā kauč kas
visuvarēnais un labais būtu iecūkstējis
ausī: rakstiet, tagad var...

Varēt jau var. Bet vai vienmēr vajag?
Jau gadu nevaru uzlabot attiecības ar
vienu rajona celtniecības organizācijas
kollektīvu. Un ne tikai ar tā vadītājiem,
bet arī ar lerindas strādniekiem.

Mūsu trauksmainais laiks izgaismoja ne
visai vienkāršas un neviennozīmīgas
attiecības starp cilvēkiem.
Brūķi daudz
gadu laikā izveidojušies stereotipi,
parādās daudz pretrunīgu spriedumu.

«Nevaru iedomāties, kā tagad var
strādāt laikrakstā,» nopūtās iecirkņa
ārste, kārtējo reizi konstatējot man
paaugstinātu asinsspiedienu.
Izrādās, var. Vēl jo vairāk — vajag.
Tāpēc strādāsim. Tikai norunāsim reizi par visām reizēm:
būsim taisnīgi. Plekrītu — ne vienmēr
tas ir viegli un vienkārši.

Iraida KORĻOVA,

laikraksta redakcijas nodaļas vadītāja

IZRĀDĀS, ka par sevi kaut ko pateikt ir
grūti. Kāpēc? Baidos būt neobjektīva?
Ne. Uzskatu, ka no malas labāk
redzams, ko tu esi paveicis, ko nē.
Un tomēr — mana dzīve ir žurnālistika.

Vai savās publikācijās esmu bijusi precīza,
godīga? Centos tāda būt. Visādā gadījumā
savas morālās un materiālās labklājības dēļ
neesmu nonākusi konfliktā ar sirdsapziņu.

Ko man iemācījuši šie gadi?
Jau pirmajā
tikšanās reizē atšķetināt, kas ir kas.
Izrādās, ka pirmais iespāids par cilvēku ir
gandrīz vai nekļūdīgs.

Vai par mani raksta sūdzības?
Jā! Lai arī turpmāk to dara «uz veselību!»
Ja šodien par kādu žurnālistu nevienš neraksta
sūdzības, tad lai viņš to nesaka ne saviem
spalvas brāļiem, ne lasītājiem...

Žurnālistika mans maizes
darbs. Vai žurnālistika mans
dzīves veids?

To mazāko launumu...

MANS darbs man dienšķo maizi dod,
lai arī paplāns ir tās riecīns.
Un pie mūsu aizvien pieaugošās
dārdzības drīz vien galus būs grūti kopā
savilkt. Tātad nevaru teikt, ka mūsu
darbs būtu materiāli labi atalgotš.

Pateicamākie, lai arī pinķerīgākie
momenti darbā man saistās ar Literārās
lappuses veidošanu un «Mantojuma»
apģūšanu. Tieši pēdējais ienesa manā
dzīvē gandarījuma izjūtu.
Izjūtu, ka mans darbs ir vajadzīgs.
Vēl pirms gada par to nevarēja pat domāt.

...TAS IR mana darba mērķis,
mans bauslis un tas, ko es,
nebūdamā ballīga, baidos
pazaudēt.

Ir pagājis nedaudz vairāk par gadu,
kopš strādāju «Leņina Karoga» redakcijā.
Mans pirmais apzinīgā darba gads ir
sakritis ar lielu pārmaiņu laiku Latvijā.
Tik daudz kas noticis, tik daudz kas
uzzināts vai gluži vienkārši — beidzot
skaidri pateikts.

Pa šo gadu nodibināta Latvijas Tautas
fronte. Un esmu pārliecināta, ka sava
fronte vai vienkārši — sava pārliecība
tagad ir katram no mums.
Un tas ir normāli. Tas ir godīgi, ja cilvēks var
paturēt pats savu un aizstāvēt pats savu
viedokli.

Vissliktāk man ir tad, ja redzu, kā
nesenais domubiedrs pie gadījuma

Mums nereti atgādina, «paši «no augšas»,
— jāparedz, kādu reakciju radīs publikācija.
Varbūt dažkārt nevajagot riskēt un kaitināt
«lauvu».

...Jā, jāparedz. Mēs arī to ļoti paredzam.
Ari es zinu, kā manu publikāciju uzņems,
kas mani pēc tam sagaida, apjaušu
iespējamo šantāžu, un kas un ko organizēs...
Tā ir dzīve, un pieņemu to tādu, kāda
tā ir. Ja es zinu, ka publikācijā ir izteiktas
absolūtā lasītāju vairākuma domas, tad gāju
un iešu uz šādu risku... Ja esmu kļūdījusies,
esmu gatava atvainoties.

Vai esmu pārkārtojusies?
Mān gribas teikt, ka mēģinu to darīt
grūti. Jā, vēl dažus vārdus gribu teikt par
sava kolektīva «pārkārtošanos».
Mēs perestroiku, atklāti sakot, mēģinājām
taisīt jau 1983. gadā.
Cik «zilumu» un sodu saņēmām, lai paliek
uz to cilvēku sirdsapziņas, kuri mēģināja
manos darbābiedros saskatīt partijas pretiniekus
un nacionālistus. Tātad otrajā —
«oficiālajā» perestroikā mēs iegājām
jau mazliet norādīt.

Sodien ticu perestroikai. Vienīgi, kad lasu

Interfrontes jauno avīzi «Jedinstvo» un
redzu nomelnojošus uzbrukumus žurnāla
«Ogonok» redaktoram Vitālijam Korotičam
(pēc viņa viesošanās Rigā), kad lasu
ķengājošus materiālus par «Labvakar»,
man sāk palikt bail par pārkārtošanos.
Vai izturēsim?

Uz laiku mana galvenā tēma —
lauksaimniecība. Interesanti. Ja kādā nozarē
ir sākusies pārkārtošanās — tā ir
lauksaimniecība. Svētīs ir tas laiks, kad
zemnieks algriežas pie zemes.
Un man ir prieks, ka šajā svarīgajā brīdī esmu
kopā ar lauksaimniekiem.

Mana vislielākā vēlēšanās — lai
pārkārtošanās process ātrāk iesāktos
rajona sporta dzīvē. Starp sportistiem un
treneriem, fizikultūras skolotājiem man
visvairāk domubiedru.

Paldies visiem kas raksta, zvana, iesaka
tēmu. Paldies visiem, kas vēl tikai domā
rakstīt mūsu visu kopējam «Leņina
Karogam».

Aino ILJINA,
korespondente

Mēs — paši par
sevi,

ārpus rajona robežām. Jo tikai vienkopus
mēs varam apzināties savas saknes,
līdz nāk atskārsme, ka mums ir pašiem
sava vēsture, unikāla un līdz galam
vēl neapjausta.

Šķiet, viegli ir rakstīt par kultūru.
Sajā jomā ikviens jūtas kompetents.
Tā nu lai tas būtu. Svētīkus saredzam
mēs visi un gribam svinēt. Un tieši pēc
svētkiem nāk visvairāk pretenziju,
iebildumu. Sak, tas bija slikti un
tas varēja būt tā un tā. Protams,
varēja būt labāk. Bet neaizmirsīsim,
ka mums ir darišana ar māksliniecisko
pašdarbību. Un pēc vienas vai
otras ar pirkstu baktišanas cilvēkiem
var aptecēties dūša, un viņi vaiks
kāju nespres kultūras namā.
Un ar to ir jāreķinās. Un vēl —
pretenziju teicēji ne vienu reizi
vien ir lūgti palīgos. Bet — nekā.

Vai avīze ir iespaidojusi, palīdzējusi
uzlabot stāvokli? Kultūras jomā
uz šo

jautājumu diemžēl nākas atbildēt
viennozīmīgi: nē. Publikāciju sērija
par arhitektūras pieminekļu stāvokli
rajonā tikai pievērsa plašākas
sabiedrības uzmanību, bet ne
uzlaboja stāvokli. Sajā jomā
bezpēcīga izrādījās pat rajona
Tautas deputātu padomes sesija.
Lūzums nav panākts. Ļoti
sasāpējies ir bibliotēku telpu
jautājums, tāpat kā visā republikā,
tāpat kā visu kultūras materiālo
bāzi kopumā ņemot. Vai avīze
var šeit līdzēt? Diezin vai,
drīzāk tā būs tikai bezcerīga
stāvokļa atklāsme.

Negribētos beigt ar tik pesimistisku
secinājumu. Un tādēļ — pateicos
visiem latgāļiem, kuri man ir
palīdzējuši un palīdz ar informāciju,
ar materiāliem un preses
izdevumiem «Mantojuma»
sagatavošanā. Paldies lasītājiem —
līdzdarītājiem!

Voldemārs ROMANOVSKIS,
korespondents

Sirdsapziņa, godaprātība un cilvēkmīlestība...

«piesmaidās» vienmēr, iztapiģi «pienes
vērtīgas ziņas» oriem un, ja vajadzēs,
tad izlikšies «konsolidējamie» arī ar
trešajiem.

Pa šo gadu esmu diezgan skaidri
sapratusi, kas ir kas Preiļu rajonā
un ko isti nozīmē mans — žurnālistes
darbs.

- 1. Nevienš labs darbs nepaliek
nesodīts;
2. Rajona žurnālistam, atšķirībā no
kolēģiem centrālajā presē, nav
laika gaidīt ledvesmu, ir jāstrādā
tikpat kā pie maza «konveijera»;
3. Nepatikšanas «pledē» pie
profesijas.

Vai žurnālistika man ir maizes darbs,
aicinājums vai dzīvesveids?
Nezinu, bet šķiet, ka viss kopā
ņemot. Jo krievu brīdī man jau
liekas, ka darbā esmu nevis
8 stundas diennaktī, bet krievu
vairāk, ka «strādājāmās»
sestdienas un svētdienas ir
pavisam normāla parādība.
Ik pa brīdīm un jebkurā situācijā
jūtu, kā rokās «nāk» materiāls.
Šķiet, pie tā sāk pierast arī
mani draugi un paziņas.
Ļoti ceru, ka viņi mani
neuztver tikai kā avīznieci

(lasīt — okskeri!).

Rīt ir Preses diena. Svētki.
Un tas ir jauki, jo, acīmredzot,
rīt neatskanēs nevienš
indīgs telefona zvans
nevienš preses lietu
pārzinātājs nenorādīs
uz to, ko man (vai mums —
redakcijā) vajadzētu
darīt un ko mēs nedarām.
Pagaidīs līdz
parītdienai, jo rīt —
svētki taču. Un kā
jau svētkos, kaut kas
ir jāvēl.

Lai arī mūsu zemē «nacionālo
maltieņu» pie prāta
vešana nozīmē internacionālismu,
es it nevienai tautai
nenovēlu savu zemi
un savu valodu saņemt
kā žēlastības dāvanu
pēc ilgiem un pazemojošiem
strīdīem un cīņīņiem.
Arī novēlēt es negribu
neko jaunu un oriģinālu
— ne sev, ne jums.
To mūsu vien — savu
valodu, savu zemi un
kuplu bērnu pulku
uz tās!

Un paldies jums, mūsu lasītāji, —
gan par kritiku, gan par atbalstu
grūta brīdī.
Silvija JOKSTĒ,
korespondente

P. S. Vairāk par šokolādi un
saldējumu man «garšo»
humors. Taču, re, kā šoreiz
saņāca — nevienas
jautras rindas.
Bet es labošos.
S. J.

Pārbūve nav apturama

Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas partijas pirmorganizācijas sekretārs GUNTIS UDROVSKIS

- Vai laikraksts pēdējā laikā ir izmainījies?
- Ir kļuvis daudz vispusīgāks un labāks saturā, daudz atklātāks. Citiem vārdiem, «Leņina Karogs» ir tautas balss, pauž domu plurālismu, dažādas viedokļus. Un tas atmodas laikā ir labi.
- Abonēju un lasu Valmieras «Liesmu», Madonas «Staru», Jēkabpils «Padomju Daugavu». Manuprāt «Leņina Karogs» ir aktuālāks, iedarbīgāks un saturā interesantāks par šīm avīzēm.
- Kas jums patīk un kas nepatīk «Leņina Karoga» slēdžs?
- Patīk tas, ka tajā var publicēties un publicējas dažādu intelektu, viedokļu un domu pārstāvji, diskutēt, oponēt. Patīk viss, ko raksta profesionālie žurnālisti. Lai saprastu, kas mūsu dzīvē ir labi un kas ir slikti, materiāli avīzē jāpasniedz salīdzinājuma. Tas «Leņina Karogam», domāju, izdodas. Labi būtu, ja pretējos viedokļus noplūcētu vienā laikraksta numurā — varētu labāk saprast un salīdzināt.
- Nepatīk tas, ka dažiem laikraksta autoriem pietrūkst kultūras, viņu materiāli, diskutējot ar oponentu, ir naids pilni, pārāk kategoriski.
- Ko jūs novēlētu laikrakstam, kādu jūs gribētu to redzēt turpmāk?
- Būt vēl kaujinieciskākam, nebaidīties publicēt dažādu viedokļu un grupējumu materiālus, vairāk diskutēt, dot pārdomu rakstus. Savu attieksmi pret pārbūvi, tās gaitas novērtējumu, savu koncepciju laikrakstā noteikti jānodod partijas rajona komitejas, pārējiem ideoloģiskajiem darbiniekiem, bet viņi pagaidām klusē. Tāpēc, ko domā par pārbūvi, kā to vērtē partijas darbinieki, pagaidām nav zināms.
- Pārbūve mūsu zemē nav apturama. Birokrātiskie spēki to var kavēt, aizturēt, teiksim, uz dažiem gadiem, bet revolucionārais process arvien iet dziļumā. Manuprāt, «Leņina Karoga» redakcijas darbinieki to pareizi saprot un daudz dara pārbūves labā. Veiksmi arī turpmāk!

Lai pietiek izturības

Agroapvienības «Preiļi» priekšsēdētāja vietnieks IVANS JERSOVS

- Cik gadus jau jūs lasāt «Leņina Karogu»? Vai pēdējos gados saskatāt būtiskas izmaiņas laikraksta veidošanā? Vai mūsu rajona laikraksts iet kopsolī ar pārkārtošanās procesu?
- «Leņina Karogu» lasu kopš 1967. gada. Pēdējos gados, īpaši 1988. — 1989. gadā publicētie materiāli, ļoti atšķiras no iepriekšējiem gadiem. Saturā dziļāk, objektīvāk tiek risinātas dažādas problēmas un mūsu rajona vājie «punkti». Avīzē daudz operatīvāk iesaistās šodienas aktuālu jautājumu risināšanā. Ar pilnu pārliecību gribu teikt, ka avīze ir par pārkārtošanos. Praktiski katrā laikraksta numurā atrodo materiālu, ko izlasu ar lielu interesi.
- Vai savā tiešajā darbā izmantojat «Leņina Karogu»?
- Jā. Avīzē publicētos materiālus izmantoju arī savā tiešajā darbā. Katrā laikraksta numurā, ja tā var teikt, atrodu informāciju pārdomām.
- Kādi būtiski trūkumi, jūsuprāt, ir laikrakstam? Kādas jaunības rubrikas, kādas patstāvīgas tēmas turpmāk vajadzētu ieviest regulāri?
- Vajadzētu palielināt avīzes apjomu. Vairāk publicēt vietējos materiālus. Redakcijai varētu būt labāki kontakti ar rajona vadošajiem speciālistiem, kuri risina sasāpējušus rajona attīstības jautājumus. Iederētos patstāvīga rubrika «Kā dzīvo, zemnieki?».
- Ja jūs būtu redaktors?..
- Es turpinātu pilnveidot avīzi tādā pat virzienā, kā to šobrīd dara redaktors P. Pizelis.
- Ko novēlēsiet laikraksta «Leņina Karogs» redakcijas darbiniekiem un ārštata autoriem?
- Lai jums vienmēr pietiktu izturības un objektivitātes. Neņevirzīties no iesāktā kursa šajā grūtajā, bet interesantajā laikā.
- Paldies par interviju! Un — uz sadarbošanos!

Rezolūcijas

LTF Preiļu pilsētas un ciemu nodaļas izsaka savu protestu pret IF metodēm izmantot mūsu valsts jubilejas datumus, lai savos mītiņos veicinātu tautu konfrontāciju, noniecinātu latviešu tautas centienus saglabāt savu etnosu un valodu, kā arī latviešu tautas pašnoteikšanās tiesības savā Dzimtenē — Latvijā.

LTF Preiļu pilsētas un ciemu nodaļas valde uzskata, ka Latvijas PSR AP Prezidijs 1989. gada 10. aprīļa lēmums, kas paredz piketus demonstrācijām un mītiņiem, ir pretrunā ar vispārējam cilvēku tiesībām atklāti izpaust savus uzskatus, brīvi saņemt un izplatīt idejas ar visiem līdzekļiem neatkarīgi no valsts robežām. Iepriekš minētās lēmums ir solis uz demokrātisko procesu ierobežošanu mūsu republikā. Aicinām Latvijas PSR AP pārskatīt šo cilvēku tiesības ierobežojošo lēmumu.

LTF Preiļu pilsētas un ciemu nodaļas valde uzskata, ka LNNK darbības aizliegšana ar administratīvām metodēm neatbilst pārkārtošanās un demokrātijas procesam mūsu republikā. Ja jau cīņa norit ideju un koncepciju līmenī, nav pieļaujama nekādu represiju izmantošana.

Nav šaubu, ka LNNK, kaut arī asā vai pat pārlieku asā formā, aizstāv latviešu tautas tiesības savā Dzimtenē, tā nonākot pretrunā ar Latvijas pašnoteikšanās tiesībām.

Ja LNNK darbību apzīmē kā pretautisku, tad rodas pamats uzskatīt, ka arī Latvijas PSR KP attiecībā pret latviešu tautu ir pretautiska. Mēs ļoti ceram, ka tā nav. Pašreizējā politiskajā situācijā republikā, kad LKP CK asi uzbrūk LNNK un tajā pašā laikā ar savu nostāju faktiski veicina IF ekstrēmisko darbību, mums rodas jautājums: kā intereses aizstāv LKP CK?

LTF Preiļu pilsētas un ciemu nodaļas valde
Rezolūcijas pieņemtas valdes sēdē 1989. gada 26. aprīlī.

Par Latviju domājot

Sestdienas talkas pēcpusdienā LTF Preiļu pilsētas un ciemu nodaļas dome tikās ar PSRS tautas deputāta kandidātu Alfredu Cepāni.

Iesakumā deputāta kandidāts pastāstīja par savu pašreizējo darbu Latvijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētāja vietnieka amatā. Arī par to, kāpēc ir devis piekrišanu otro reizi baloties. Sīks «kāpēc» izskanēja visas diskusijas gaitā. Galvenokārt tāpēc, ka A. Cepānis tic cilvēka veselīgam saprātam, kas palīdzēs grūtajā pārbūves laikā. A. Cepānis nav stādījis pirmajā vietā savu dienestu un sabiedrisko stāvokli, viņam rūp mūsu liktenis.

2250 PSRS tautas deputātu vidū mūsu republikas tautas deputāti ir maza daļa, bet mums ir jāpanāk, lai Maskavā uz mūsu deputātiem skatītos vismaz ar cienu, ja ne ar mīlestību.

Uz vienu no jautājumiem: «Kā tiek vērtēta daudzpartiju sistēma?», deputāta kandidāts atbildēja: «Doms daudzveidība nav sociālisma pamatu graušana, bet mūsu bagātība». Dzirdējam A. Cepāna domas arī par pilsonību, par Gruzijas notikumiem un par mūsu rajona Eikša ezera likteni.

A. MUZIKANTE

Nenovirzīties no kursa!

IVANS KIRILOVS, rajona iekšlietu daļas darbinieks

Tā turpināt

- vušes, vēlāk ir grūti tikt valā no oponentu «piekārtajām birkām».
- Pēc profesijas jūs esat jurists. Vai no šīs viedokļa jūs apmierina mūsu laikraksts?
- Diemžēl neapmierina. Parasti «Leņina Karoga» slēdžs ir tikai informatīvi materiāli. Kaut gan te ir arī mana un manu kolēģu daļēja vaina. Pašiem ir biežāk jāraksta. To es personīgi apsolu.
- Bet, neskatoties uz to, redakcijai uzmanīgāk ir jāstrādā ar dažiem

- autoriem no mūsu ministrijas. Steidzoties iespiest laikrakstā pirmatnējo informāciju, nekas labs nevar iznākt — tas tikai traucē izmeklēšanai. Svaigās piemērs — F. Guceviča raksts, kurā blakus netaktiskiem izteiciem attiecībā pret izmeklēšanas esošajiem, ir piejautas elementāras faktiskas neprecizitātes. Mans draudzīgs padoms — nekerties klāt jebkurai informācijai, tam var būt negaidītas sekas.
- Bet visumā viens novēlējums: tā turpināt, cienījamie žurnālisti!

- sētas un pils vēsturi, par Jersikas valsti utt.
- Jāklidina mīts par to, ka Latgale vienmēr ir bijusi atpalikusi. daļēji pārkrievojusies, ka pārējā Latvija uz Latgali noraugās no augšas un ka Latgalei nekā citu arī nevajag un ne uz ko tā arī necer.
- LTF un «Leņina Karogs». Kā veidojušas šīs attiecības un kā tās būtu jāveido turpmāk?
- Jāteic, ka LTF vietējās nodaļas daudzko šobrīd nevar ar laikraksta palīdzību pateikt. Līdz šim bija tā, ka daļu mūsu rakstu neiespieda, un līdz ar to zuda mūsu biedru entuziasms griezties pie rajona iedzīvotājiem ar «Leņina Karoga» starpniecību. Cerams, ka turpmāk tā nebūs.
- Nedomāju, ka uz LTF vajag skatīties kā uz kādu bubuli. Protams, arī mums kļūdas ir neizbēgamas, bet tas taču ir dabīgi.
- Gribētos, lai mūsu žurnālisti mums palīdzētu ar savu padomu un erudīciju, lai redakcija neatteiktos iespiest mūsu rezolūcijas un citus dokumentus un rakstus, ko sagatavojuši mūsu biedri.
- Esam par atklātu diskusiju. Vajadzētu publicēt arī LTF republikas Domes dokumentus un kopējās LTF aktualitātes, jo «Atmodu» visi nevar dabūt un izlasīt.
- Ko vietējie tautfrontisti novēlētu avīzē un tās veidotājiem Preses dienā!
- «Leņina Karogam» jāklūst par galdu viesi visu mūsu mājas.
- nenomaiņot rokas grūtību priekšā. nepaņemt cinītis par reālu pārkārtošanos. nekļūt par teroci funkcionāru rokās.
- Paldies!

Avīži ļoti gaidu

JANINA STREIKE, Aqlonas kultūras nama direktore

- Un tieši «Leņina Karoga». Tāpēc, ka tas ir kļuvis interesantāks, tāpat kā dažas avīzes republikā.
- Atzīmēju jaunās rubrikas «Mantojums» un «Latvijas Tautas fronte». Lasu un gaidu žurnālistu S. Jokstes un V. Romanovska materiālus.
- Ļoti svarīgi ir un arī patīk vēsturiskie raksti. Ir sevišķi tas sakāms par Pēteru Zeiles un Antonu Kūkoja rakstiem.
- Negatīvais: reizēm parādās naivi un neinteresanti raksti. Piemēram, Konečnijas materiāli. Man liekas, prāta cilvēkam vajag prātīgi rakstīt.
- Ļoti patīk diskusijas, jo tajās skaroti būtiskie jautājumi. Uzskatu, ka rajona dzīve laikrakstā tiek atspoguļota ļoti aktuāli un informatīvi. Jā tiek sniegta par visiem ziņīgākajiem notikumiem. Patīkami, ka nav tendenciozitates un materiāli ir pasniegti daudzpusīgi.
- Avīzi saņemot, parasti iepazīstos ar pirmo un pēdējo lapu un tikai tad atšķiru arverumu. Salīdzinājuma ar iepriekšējiem gadiem ļoti ir atspoguļota kultūras dzīve.
- Gribētos, lai rubrikas būtu pašrunas. Jo cilvēki pierod un gaida tās. Labi, ka ir vairāk atspoguļota rajona dzīve, ka laikraksts cenšas izteikt bez lielājiem oficiāliem materiāliem. Katram taču gribas vairoties par sevi. It sevišķi tas bija jāatmā tautu konferences gaidās.

lasītāji par mums

- Tikai atklāti, vai jūs regulāri lasāt rajona laikrakstu?
- Jūs mani provocējat, kaut gan atbildēju godīgi: «Leņina Karoga» parakstījī tikai šogad. Taču arī pagājušajā gadā, kad pie jums «nomaiņījās vara», nepalaidu garām nevienu numuru.
- Kas tad jūs ieinteresēja redakcijas darbā jaunā redakcijā?
- Pirmām kārtām virkne asu diskusijas materiāli, piemēram, par iespējamu jaunā uzņēmuma celtniecību Līvānos, bet, sevišķi, materiāli par vēsturi. Apsveicami, ka laikraksts beidzot ir pievērsies mūsu novada vēsturei — uzziņas aspektā šie materiāli patiesi ir vērtīgi. Jaunu nokrāsu ieguvuši raksti ekonomiku, tie «cilvēcisķoju», ja tā varētu teikt. Un vis-

- beidzot, daudz dažāda veida informācijas par rajona kultūras dzīvi. Uzskatu, ka tai garām nevar paļaut neviens izglītoti cilvēks. Viens vienīgs novēlējums — neaizmirst arī krievu kultūru Latvijā.
- Paldies. Tagad par mums mazāk patīkamo: kādi, pēc jūsu domām, laikrakstam ir trūkumi?
- Polemika, kā es jau teicu, pati par sevi ir interesanta. Zēti tikai, ka redakcija atrodas it kā nomalūs. Piekrītu — baidīties būt nekompetenti vienā vai otrā jautājumā. Bet kāpēc nesazināties ar levojamiem vēsturniekiem (izņemot rajona līmeni), kuri var sniegt kvalificētus komentārus, ievirzot diskusiju vajadzīgajā qūtnē? Daudzās problēmas paliek «karālamis gaisā». Nemot vērā mūsu diskusiju kultūru, tiem, kuri tajā ir iekļā-

No vienveidības uz dažādību

ILGVARS MUZIKANTS, Preiļu 24. CRBP priekšnieks, LTF Preiļu pilsētas un ciemu nodaļas pārstāvis

- Kāpēc? Laikam jau tāpēc, ka arī mūsu rajona laikrakstā no vienveidības pārejām uz dažādību. Daži raksti ir patīkami, daži sadusmo, bet tā jau tam vajag būt.
- Kādas informācijas jums kā lasītājam pietrūkst?
- Trūkst informācijas par republikas kultūras dzīvi. Maz runājam par ētiku un estētiku. Maz zinām par Latgali tik svarīgu lietu kā baznīca un tās problēmas.
- Pie kā mums redakcijā turpmāk jāpiestrādā?
- Galvenais ir atklātība. Nebaldīties no asiem tematiem.
- Tagad visā republikā daudz runā par to, ka notiekot šķelšanās pēc nacionālās piederības. Manuprāt, tā gluži nav. Vairāk ir neizpratnes, dažkārt — arī nevēlēšanās saprast vienu otru. Tāpēc vajadzētu izmantot to, ka avīze iznāk abās valodās un vairāk stāstīt par latviešu tautas sāni. par to, kāpēc mēs vairs neklusējam par to, ka mūsu tauta sāk izzust, ka slimo mūsu valoda. Te tālruni būtu nepieciešama partijas komitejas Ideoloģijas palīdzība, lai pārliecinātu tos, kuri nevēlas saprast latviešu sāni.
- Vajag turpināt vēsturisko atskatu nesenaļā pagātnē. Rakstīt par Latvijas neatkarības gadiem Preiļu apkārtnē, par pašas pil-

- Vai esat aktīvs un regulārs «Leņina Karoga» lasītājs?
- Jā, protams, jo, rajonā dzīvojot, šis laikraksts noteikti jālasa, un es citīgi to daru.
- Kā jūs vērtējat «L. K.» pirms pāris gadiem un kā — tagad? Vai šīs vērtējums ir atšķirīgs?
- Es domāju tā, ka vēl pirms gadiem diviem «Leņina Karogu» vajadzēja lasīt tāpēc vien, lai uzzinātu, kas jauns notiek mūsu rajonā. Lasīt kā tādu obligāto lasāmvielu, bet sevišķi interesanti tas nebija. Sur tur tas bija pat panāvis.
- Šodien «Leņina Karogs» ir kļuvis, ja varētu salīdzināt, tad piemēram tāds, kāda bija «Padomju Jaunatne» pirms trim četriem gadiem. Tā ka — progress ir jūtams.
- Tātad — rajona laikraksts ir mainījies?
- Jā, mainījies gan stils, gan tematika.
- Es neglaimoju, bet šodien laikrakstu gaidu ar nepacietību.

Drogas — mūsu veselībai

Mūsu republikas mežos, purvos, pļavās un tīrumos aug daudz ārstniecības augu. Tos pareizi ievācot un sagatavojot, iespējams iegūt augstas kvalitātes drogas. Par drogam sauc izzāvētas ārstniecības augu daļas un izdalījumus, kurus lieto ārstniecībai un profilaksei vai arī kā izejmateriālu dažādu preparātu ieguvei. Pašlaik pie mūsu modernās ķīmijas sasniegumiem medicīnā plaši izmanto arī visāda veida drogas — tējas. Padomju Savienībā izmanto apmēram 200 ārstniecības augu sugu, bet tautas medicīnā izmantojamo augu sugu skaits ir daudz lielāks. Latviešu tautas medicīnā tiek lietoti vairāk nekā 300 sugu augi, bet šim skaitam ir tendence arvien palielināties, jo daudzi jauni ārstniecības augi tiek aizgūti no citu tautu medicīnās.

Pēdējos gados pieprasījums pēc ārstniecības augu drogam palielinās. Tāpēc viens no galvenajiem drogu vācēju uzdevumiem ir rūpēties par dabas resursu saudzīgu un pareizu izmantošanu, atjaunošanu un saglabāšanu.

Aptieku darbinieki 1988. gadā veikuši lielu darbu ārstniecības augu sagatavošanā — organizējot un propagandējot ārstniecības augu vākšanu, kā arī paši piedaloties to vākšanā un sagatavošanā.

1988. gadā republikā sagatavota 56,1 tonna ārstniecības augu, kas sastāda 100,1 procentu no plānotā.

Kā 1988. gadā ar ārstniecības augu vākšanu veicies Preiļu rajonā?

Ievācamo augu plāns bija 1250 kilogrami. Ievākti 1251,5 kilogrami. Arī obligātā sortimenta plānu esam izpildījuši. Ārstniecības augu vākšanu 1988. gadā labi organizēja un ievērojamus rezultātus sasniegta aptieka Nr. 70 Aizkalnē (vadītāja S. Vaikule), aptieka Nr. 66 Preiļos (vadītāja M. Jakovele), aptieka Nr. 58 Līvānos (vadītāja E. Kalvāne).

No kopējā daudzuma skolēni ievāca 661 kilogramu, aptieku darbinieki 103 kilogramus un individuālie vācēji 441 kilogramu.

Slikti ārstniecības augu vākšanā strādāja rajona medicīnas darbinieki. Plānoto 156 kilogramu vietā aptiekās tika nodoti tikai 21,5 kilogrami ārstniecības augu. Preiļu SES un Līvānu zonālā slimnīca nav ievākušas nevienu kilogramu ārstniecības augu.

Piēsaistīto ārstniecības iestāžu — poliklīniku, slimnīcu, SES, FAP, VP vadītājiem vajag organizēt un iesaistīt attiecīgo iestāžu medicīnas darbiniekus apgādei ar pašu sagatavotiem ārstniecības augiem.

glītības ministrijas un Veselības aizsardzības ministrijas kopējo pavēli «Par skolēnu piedalīšanos ārstniecības augu sagatavošanā veselības aizsardzības vajadzībām» Preiļu rajona skolās 1988. gadā plānotais uzdevums ārstniecības augu sagatavošanā izpildīts par 67 procentiem. Labākās skolas ir Līvānu 2. vidusskola (112 kilogrami), Preiļu 1. vidusskola (93 kilogrami), Riebiņu vidusskola (77 kilogrami), Niedru un Aizkalnes astoņgadīgās skolas (attiecīgi — 65 un 53 kilogrami). Sliktāk šis darbs bija organizēts Varkavas vidusskolā, Priekulū, Ardavas, Dravnieku, Gailiņu, Siļukalna astoņgadīgajās skolās. Nemaz ar skolēniem par ārstniecības augu vākšanu nestrādāja Sutru, Jersikas, Salašastogādiņu skolu, Aglonas un Rudzētu internātskolu direktori, bioloģijas skolotāji un pionieri vadītāji. Nav atsaučības un netiek meklētas iespējas ārstniecības augu kultivēšanai skolu izmēģinājumu laucīņos.

Rajonā ir tikai atsevišķi klašu audzinātāji, bioloģijas skolotāji entuziasti, kuri skolēnu ieinteresēšanu šajā darbā uzskata par valstiski svarīgu uzdevumu. Tādās ir skolotāja L. Ūzuliņa Preiļu 1. vidusskolā, bioloģijas skolotāja S. Bubnovska Līvānu 2. vidusskolā, skolotāja S. Butkevica Aizkalnes astoņgadīgajā skolā un Niedru astoņgadīgās skolas direktore H. Zuņa.

Skolās, kur ir laba darba organizācija, rezultāti neizpaliek. Piemēram, Preiļu 1. vidusskolas audzinātāja L. Ūzuliņas 7. a klase ievāca 72 kilogramus ārstniecības augu. Caklākie no šīs klases bija Juris Binders, Edgars Salītis un Edvins Vucēns. Malāci pušļ!

Lieli paldies sakām Aizkalnes astoņgadīgās skolas 5. klases skolēnam Ilmāram Vaikulim. (Viņa devums — 22 kilogrami), Lienei Anusānei (18 kilogrami), bet Niedru astoņgadīgās skolas 7. klases skolniecei Intai Apšīniecei — 21 kilograms smaržīgu, kvalitatīvu drogu.

Novēlam visiem čaklajiem ārstniecības augu vācējiem labas sekmes mācības un tagad, kad sāk ziedēt māllepītes, gaiļbikšītes, vijolītes un maiļpuķītes, atkal kerties pie darba un strādāt ar apziņu, ka šādi palīdzam veiciem un sīmiem cilvēkiem.

Ceram, ka arī šogad mums būs daudz palīgu, ka viņu pulks, salīdzinot ar pagājušo gadu, kļūs plašāks, bet skolu devums ārstniecības augu sagatavošanā veselības aizsardzības vajadzībām — vēl ievērojamāks. Gaidām liekāku atsaučību no medicīnas darbiniekiem.

E. BOREIKO,

CRA Nr. 66 vecākā provizore

Sakopsim kapus

LATVIJAS KULTŪRAS FONDS AICINA 7. MAIJĀ VISIEM KOPIGI DOTIES KOPT TEVZEMES KAPUS.

Aizvadītajā gadā, kurš pagājis kopš pirmās LKF aicinātas kapu sakopšanas dienas, vairāk nekā jebkad agrāk esam pieminējuši savus aizgājušos senčus. Sāpīgi skaudrumā jaunzīmisi atziņa par savu piederību garajai vēstures kopsakarību un paaudžu pēctecības ķēdei. Esam modinājuši aizmirstus vārdus un atdevuši kaut daļu pienācīgā goda tēm, kas liqus gadus tikusi lemti aizmirstībai mūsu kultūras krātuvē. Esam godīgi centušies apzināt to vēstures gaitu, kas gājusi cauri mājai, ik paģastam, ik cilvēka dzīvei. Zinām, ka daļa Latvijas ir arī tur, kur kapavietas ir mūsu tautai piederīgas — vai tas būtu nezināmā meža nostūrī Sibīrijā, vai labiekārtotos pilsoņu kapos Savienotajās Valstīs.

Arī šajā pavasarī dosimies kopt kapus. Vispirms pakāvēsimies savu piederīgo piemīnā.

Iesēsim vasaras puķes pie tām kapu kopām, kuras palikušas bez tuvinieku rūpēm. Izvāksim kritalas no tām lauku kapsētām, kuras atrodas līdzās puskāmīem ciematiem, pamestām vīvēstēm. Nelausim šīm vietām pārvērsties par aizmirstības dzūngļiem, kas dara kaunu mūsu attieksmei pret pagāību un cilvēci.

Atcerēsimies visu Latvijai pāri gājušo kara upurus — dažādu tautību karavīrus, Rurus pasaules politikas vēji atveduši uz mūsu zemi, kura kļuvis par viņu mūžamajam. Atcerēsimies Latvijas aizstāvjus. Katrs darīsim tik, cik ir mūsu spēkos. Būsim gatavi šo darbu turpināt, ar to stājoties pretim fiziskajam un darīdam vandaļismsam.

LATVIJAS KULTŪRAS FONDS

Redaktors P. PIZELIS

LIVĀNU MODES ATELJE

pieņem pasūtījumus vīriešu un sieviešu virsdrēbju, sieviešu kostīmu ar oderi šūšanai, kā arī veic kažokādu šūšanu, šuj vīriešu un sieviešu cepures un kažokus (no pasūtītāja materiāla).

Ateljē ir trušu ādiņas.

PREIĻU KOMISIJAS VEIKALS

pieņem mantas uz komisiju otrdienās un sestdienās no plkst. 10.00 līdz 14.00.

Vieglo automobiļu un motociklu ar blakusvāģi pieņemšana uz komisiju notiek piektdienās no plkst. 10.00 līdz 14.00 rajona paterētāju biedrību savienības ēkā Brīvības ielā 2.

UZMANĪBU! SAKARU KABELIS!

Zemes lietotāji, darbu vadītāji un zemesrokamo mašīnu mašīnistu! Iegāumējiet!

Zemes darbi (izņemot zemes aršanu dziļumā līdz 0,3 m) zonās, kur ir apakšzemes sakaru kabeli, tiek atļauti, ja ir rakstiski saskaņots ar sakaru uzņēmumu, klāt esot pārstāvjiem no šī uzņēmuma. Darbi ir veicami, tikai izmantojot lāpstus.

Esiet uzmanīgi! Ievērojiet ražošanas darbu noteikumus šajās zonās un to tuvumā!

PSRS Sakaru ministrijas 5. savienības maģistrālo sakaru tehniskā mezgla administrācija

JELGAVAS LINU RAZOŠANAS APVIENĪBAS «LATVIJAS LINI» ARODSKOLA

izsludina audzēkņu uzņemšanu 1989./1990. mācību gadā šādās specialitātēs:

Meistara palīgs — uzņem jauniešus vecumā no 17 līdz 25 gadiem ar vidējo izglītību. Mācību ilgums 1,5 gadi. Mācību laikā maksā stipendiju no 60 līdz 70 rubļiem.

Audzējas, vērpējas, lenču salicējas — priekšdziju vērpējas mašīnu operatores, tinējas — šķēterētājas mašīnu operatores.

Sajās specialitātēs uzņem jaunietes vecumā no 15 līdz 25 gadiem ar 8. — 11. klašu izglītību. Mācību ilgums 1—3 gadi. Stipendija 40 — 50 rubļi. Mācību laiku ieskaita darba stāžā.

Mācību ražošanas prakses laikā audzēkņi saņem pilnu atalgojumu. Pēc arodskolas beigšanas darbs nodrošināts ražošanas apvienībā «Latvijas lini» ar šādu algu — 180 — 300 rubļi mēnesī.

Mācības darbs — 5 dienas nedēļā. Audzēkņus nodrošina ar kopmītini. Teicamnieki pēc skolas beigšanas var turpināt mācības tehnikumos un augstskolās.

Mācības notiek latviešu un krievu valodās.

Iestājoties skolā, nepieciešami šādi dokumenti: dokuments par izglītību, dzimšanas apliecība vai pase, izziņa par veselības stāvokli, izziņa no dzīves vietas, 6 fotokartītiņi (izmērs 3x4 cm), skolas vai darba vietas raksturojums.

Iesniegumus pieņem katru dienu, izņemot sestdienas un svētdienas, no plkst. 8.00 līdz 16.00.

Mācību sākums 1. septembrī. Skolas adrese: 229600, Latvijas PSR, Jelgavā, Lapskalna ielā 18. Tālrunis: 23281.

DAUGAVPILS PUTNU FABRIKA pārdos ledzīvotājiem

dējējvistu šķirnes cāļus.

Preiļos — 14. 21. 28. maijā, 4. 18. jūnijā no plkst. 6.00 līdz 7.00.

Līvānos — 21. 28. maijā un 4. jūnijā no plkst. 8.00 līdz 9.00.

Priekulū — 18. maijā no plkst. 13.00 līdz 14.00.

Rudzētos — 18. maijā no plkst. 15.00 līdz 16.00.

REPUBLIKĀNISKAJAM PROJEKTESANAS UN MAJBUVES TRESTAM

steidzīgi vajadzīgi darbā:

mehāniskā ceha meistars, mehāniskā ceha mehāniks, ražošanas tehniskās komplektācijas pārvaldes metālu pārzinis, koksnes skaidu plāksņu ceha elektroiekārtas apkāpes un remonta elektromontieris,

kokapstrādes automātisko un pusautomātisko līniju operatori mājbuves un koksnes skaidu plāksņu cehos,

koksnes izstrādājumu montētājs,

termoizolācijas ierīkotājs (minerālās vates ievietošana panelos),

viegls automašīnas vadītājs ražošanas tehniskās komplektācijas pārvaldē.

Pieteikties republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta kadru daļā Līvānos, Ceļniecības ielā 2. Tālrunis: 44693, 43938.

OGRES

43. ARODVIDUSSKOLA

(228300, Ogrē, Meža prospektā 13, tālrunis 24711, 24668) izsludina audzēkņu uzņemšanu 1989./1990. mācību gadam šādās specialitātēs:

šūšanas iekārtu operatores, adītājas, vērpējas. Mācību ilgums 3 gadi. **Lenšu iekārtu operator.** Mācību ilgums 1 gads.

Uzņem jauniešus ar 8. — 11. klašu izglītību. Mācības notiek latviešu un krievu valodās.

Mācību periods audzēkņi saņem bāzes uzņēmuma stipendiju un 50 procentus no ražošanas prakses nopelnītās summas.

Absolventi strādās Ogres trikotāžas un vērpšanas ražošanas apvienībā. Ir kopmītne.

Rušonā — 23. maijā no plkst. 13.00 līdz 14.00.

Aglonā — 23. maijā no plkst. 15.00 līdz 16.00.

Riebiņos — 25. maijā no plkst. 12.00 līdz 13.00.

Silajānos — 25. maijā no plkst. 14.00 līdz 15.00.

Pelēcos — 30. maijā no plkst. 12.00 līdz 13.00.

Aizkalnē — 30. maijā no plkst. 14.00 līdz 15.00.

Stabulniekos — 1. jūnijā no plkst. 13.00 līdz 14.00.

Galēnos — 1. jūnijā no plkst. 15.00 līdz 16.00.

PAZIŅOJUMS

8. maijā plkst. 9.00 Preiļu baznīcā notiks aizlūgums par dzīvi palikušajiem un kritašajiem karavīriem Afganistānā.

Latvijas Zēlsirdības biedrības Preiļu rajona nodaļa

7. maijā

Latvijas Tautas frontes un Latvijas Kultūras fonda vietējās nodaļas aicina preiļiešus kopīgi doties uz kopt vecos pilsoņu kapos (pie benzīna uzpildes stacijas). Pulcēšanās — plkst. 9.00 pie kapiem, ar saviem darbarīkiem.

PADOMJU SAIMNIECĪBAS «AGLONA»

KAUSA IZCINA AUTOKROSA

12. un 13. klase

notiks 7. maijā plkst. 11.00 Aglonas ciema autotrase «Izēzers».

No Aglonas ciemata uz sacensību vietu kursēs autobuss. Ieejas maksa 1 rubl., skolēniem — 0,50 rubl.

KOLHOZA «ROZUPE»

PUTNU FABRIKA

6. maijā ledzīvotājiem pārdos 2000 jaunās deļējvistas. Cena — 4 rubļi.

Kolhoza valde

PĀRDOD māju Līvānos ar saimniecības ēkām, dārzu, garāžu. Zvanīt katru dienu pēc plkst. 16.00 pa tālruni 42336.

VALSTS ENERĢIJAS UZRAUDZĪBAS UN SADALES UZŅEMUMA AUSTRUMU TIKLU NODAĻA

organizē elektrotehniskā personāla apmācības kursus. Izziņas pa tālruni — Enerģijas uzraudzības dienests, Preiļos 21260.

RAJONA PATERĒTĀJU BIEDRĪBU SAVIENĪBAS SAGĀDES UN RAZOŠANAS APVIENĪBAS T. NOLIKTAVA

(Preiļos),

4. NOLIKTAVA

(Līvānos)

UN SAGĀDES

PIENĒMSANAS PUNKTI iepērk no rajona iedzīvotājiem pārļasītus standarta pārtikas kartupeļus. Cena par 1 kilogramu — 30 kapeikas. Klāt jābūt sertifikātam par nitrātu saturu. Izziņas pa tālruni 22230 vai 22440.

AGRORŪPNIECISKĀS APVIENĪBAS MĀCĪBU UN KURSU KOMBINĀTS

iedzīvotājiem sniedz pakalpojumus zemes gabalu apstrādāšanā.

Izziņas pa tālruni 21450 vai 21552.

LEŅINA

MŪSU ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

KAROĞS

● REDAKCIJAS TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, partijas dzīves un padomju ceļniecības nodaļa — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, foto korespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzzināšanas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespējams Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīga, M. Gorkija ielā 109). Viens nos. iespiedkoksne, Ofsetspiedums.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Преильского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латгальском языке.

Metiens 14 690 eksemplāri (latviešu valodā — 10 330 eks., krievu valodā — 4 360 eks.).

Indekss 68169.

Pas. 696.